

[Arne Melchior]

at Det kgl. Teater på 13-14 spilleaftener på sine 2 scener opfører i alt 10 forskellige forestillinger – jeg taler ikke om opførelser, men om forskellige forestillinger; jeg så, at der var nogen tvivl i embedsmandslogen. 10 forskellige forestillinger på så få dage med alle de skift, det giver anledning til, med alle de omkostninger, irritationer for kunstnere og for det øvrige personale, det må give anledning til, det kan ikke være rigtigt.

Et andet stort emne, der må inddrages, er naturligvis abonnementsordningens indflydelse på repertoirevalget, sammensætningen og mængden af forestillinger.

Først når man har alt dette gennemarbejdet, kan man tage stilling til, hvilke ombygninger der er mere nødvendige end andre, og hvilke der er absolut nødvendige.

Må jeg om økonomien i forslaget sige, at hvis vi fjerner de 15 mill. kr., som er blevet dømt til at dække indkøb af naboejendommen, fra de 175 mill. kr. og desuden fjerner 23 mill. kr., som er beregnet til nyanlæg, og når man trækker momsen fra og i øvrigt dividerer med de 17.000 m², som forslaget omfatter, det drejer sig om at ombygge, så kommer vi til en kvadratmeterpris på 6.500 kr. uden moms. Dette forekommer mig urealistisk, men jeg indrømmer klart, at jeg er ikke ekspert på området. Må jeg henvise kulturministeren til at tage en drøftelse med f. eks. energiministeren, men også gerne med statsministeren, der jo også har hjulpet dette lovforslag lidt på vej og altså omskiftningen i socialdemokratiets kgl. Teater-politik. Tal med de to kolleger, om den socialdemokratiske nyorientering med hensyn til konkurrence hjælper. Jeg henviser naturligvis til oliekoncessionsforhandlingerne. Man er nu kommet så vidt, at man gerne vil have flere konkurrenter for at få nogle bedre resultater.

Vi må under udvalgsarbejdet kræve, mit parti må kræve – jeg håber, at mange vil være med – at der bliver en mulighed for en række forstandige folk på dette område, herunder en række firmaer, for at se på denne sag og give en bedømmelse af de udgifter, som meget uspecificeret er angivet i forslaget. Jeg personlig tvivler på, at dette store beløb er nødvendigt, men under alle omstændigheder: må vi få at vide, hvad vi kan få for 100 mill. kr.? Så vil jeg gerne bruge noget af det, der spares, dels til gode TV-indretninger i rummet, således at det, flere ordførere har

talt om som hele landets teater, kan tilgodeses, dels til afhjælpning af det problem, hr. Bernhard Baunsgaard rejste vedrørende de handicappede. Det vil jeg være med til at bruge nogle penge på. Nu hvor vi har radiorådets nye formand siddende både i kulturudvalget og i Det kgl. Teaters tilsynsråd, må der jo være gode muligheder for at få relationerne imellem de to institutioner til at gå op i en højere enhed.

Vi må altså kræve specifikation, vi må kræve konkurrence om det, således at udvalget får en rimelig baggrund for at bedømme, om udgiften, der her er nævnt, er berettiget med hensyn til sin størrelsesorden. Jeg tror, Det kgl. Teater vil være meget godt hjulpet med et væsentligt mindre beløb end det i forslaget indeholdte.

Wilhelm (VS):

175 mill. kr. er også en slags penge, ikke mindst når det drejer sig om kulturområdet, hvor antallet af millioner sædvanligvis kan tælles på én hånd. Men den beslutning, kulturministeren her lægger op til, har i virkeligheden langt større økonomisk rækkevidde. De 175 mill. kr. er kun første etape. Det samlede projekt kan man nok roligt forudse vil blive godt på den anden side af den halve milliard i dagens mønt.

Vi er ikke modstandere af, at der over en årrække ydes mere end en halv milliard på at forbedre rammerne for teaterlivet. Vi er heller ikke modstandere af, at der opretholdes en landsscene eller landsscener – i modsætning til landsdelsscenerne – med rammer, som gør det muligt fortsat at fremføre også et klassisk repertoire inden for alle tre kunstarter, som hidtil har været rummet på Det kgl. Teater. Man kan vel endda sige, at når der ydes årlige tilskud til driften af denne institution på nu omkring 120 mill. kr., så er det dårligt købmanskab ikke at foretage de investeringer, som kan sikre et virkelig godt resultat af sådanne betydelige driftstilskud.

Vi finder, at fordelingen af de statslige kulturpenge burde ændres. Vi finder, at der er et klart misforhold inden for den givne samlede beløbsramme mellem tilskuddene til Det kgl. Teater og støtten til al øvrig teatervirksomhed, i ganske særlig grad til børneteateret, og jeg kunne da også nævne den slet ikke eksisterende åbne scene. For den sags